

Ofensiva per a una policia de Catalunya

El consens està servit. Però tirar endavant un model policíac propi per a Catalunya, o perdre aquesta nova oportunitat, depèn de la voluntat política de la majoria de CiU.

Xavier Duran

DOMÈNEC UMBERT

Amplis sectors demanen la potenciació dels mossos d'esquadra.

A diferència del País Basc, a Catalunya el tema de la policia autonòmica no semblava interessar molta gent. Però els esdeveniments dels darrers dies semblen canviar aquest judici. Per una banda, s'ha fet públic el manifest «Per una Policia de Catalunya», que ja han firmat uns centenars de persones. El manifest, impulsat entre d'altres, per l'ex-director general de Seguretat Ciutadana de la Generalitat, Miquel Sellarès, i per Jaume Bosch, ex-subdirector general de Coordinació de les Polícies Locals, constata que la policia autonòmica i la local queden relegades i subordinades a les forces de seguretat de l'estat. El manifest rebutja l'actual estructuració dels cossos de seguretat a Catalunya i demana la potenciació dels mossos d'esquadra i les polícies locals.

Segons sembla, el tema policíac ha superat el minoritarisme en què es movia i l'opinió pública sembla sensibilitzar-se. En un acte celebrat el passat dia 7, més de tres-centes persones s'aplegaren per assistir a la presentació del llibre de Miquel Sellarès, *Catalunya i Policia: situació límit*, i per escoltar les paraules de Josep Benet, prologuista del llibre, i de discursos d'especialistes en seguretat ciutadana i representants dels sindicats policials. Tots ressalten la necessitat de disposar d'una policia amb plenes competències.

El manifest, que segons els seus ins-

piradors no va contra ningú, sinó que vol donar suport a les institucions catalanes perquè portin endavant la policia autonòmica, ha estat firmat per noms rellevants dins el panorama polític, com Heribert Barrera, Josep Benet, Josep-Lluís Carod-Rovira, Enric Jardí, Fèlix Martí, Josep M. Puig Salleras, Francesc Gordo, Rafael Ribó, Jaume Nualart i Francesc Ferrer i Gironès. Tot plegat sembla donar una empenta a aquesta reivindicació i pot ajudar a les negociacions que el govern de Catalunya ha de portar a terme amb el govern espanyol. □

Un manifest al servei del país

Miquel Sellarès*

Després d'anys d'insensibilitat, d'incomprensió i d'un cert desencís, totes aquelles persones que, des de les més diferents tendències ideològiques, havien lluitat i lluiten per un Model Nacional de Policia que sigui un dels eixos de la recuperació de la sobirania política i la reconstrucció nacional han tingut per primera vegada la satisfacció de veure que no estaven sols. Centenars de ciutadans dels més diferents sectors socials donaven suport amb la seva firma a una reivindicació fins ara maleïda: un model nacional de policia per Catalunya. I, a més dels que firmen públicament, hi ha el suport de tot tipus de personalitats que, vinculats institucionalment, no han pogut sortir a la llum pública a causa d'aquells tics i aquelles pors que encara funcionen de l'època del franquisme, però que han donat suport de manera explícita al «Manifest per una policia de Catalunya». Aquesta és una eina intel·ligent de suport a la Generalitat, o sigui, al president, al Consell Executiu i al Parlament, perquè negociïn davant de l'estat (amb la força del suport de la societat civil catalana), un model de seguretat ciutadana i policia que acabi amb l'actual irracionalitat.

Evidentment, aquest manifest ha estat incòmode i ha molestat el govern central, i aquells que emparant-se en

les institucions de Catalunya anaven, dia rere dia, amb la seva mediocritat i incompetència, creant el desencís i la desmoralització en la policia de Catalunya, la nostra policia autonòmica-mossos d'esquadra i les nostres polícies locals.

Aquest manifest, a banda d'estar al servei de les institucions nacionals de Catalunya, és un crit d'esperança per a tots aquells joves que un dia optareu per vestir amb il·lusió l'uniforme de la policia de Catalunya, sigui autonòmica o local. I que van veure les seves il·lusions frustrades per una classe política que en la seva immensa majoria ignorava o menyspreava el fet policíac i que aquest fos un eix primordial del poder polític.

Ara les institucions, els partits polítics i la societat civil han de donar un ampli suport a la creació d'una policia de Catalunya formada no únicament per persones que llueixen un altre uniforme o parlen la nostra llengua, sinó per ciutadans disposats a servir el seu país i els altres ciutadans. Homes i dones defensors dels deures, dels drets i de les llibertats del poble; aferrissadament defensors dels drets humans i fidels a les seves institucions i a la seva nació.

* Director de la revista «Policia de Catalunya»